

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende grensoverschrijdende betalingen in euro

(2001/C 270 E/33)

COM(2001) 439 def. — 2001/0174(COD)

(Door de Commissie ingediend op 9 augustus 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 97/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997 betreffende grensoverschrijdende overmakingen⁽¹⁾ beoogde de grensoverschrijdende overmakingendiensten en met name de doelmatigheid ervan te verbeteren. Het doel was vooral de consumenten en de kleine en middelgrote ondernemingen in staat te stellen op een snelle, betrouwbare en goedkope wijze overmakingen te verrichten binnen de Gemeenschap. Dergelijke overmakingen en grensoverschrijdende betalingen zijn over het algemeen nog steeds zeer duur in vergelijking met betalingen binnen een land.
- (2) De mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad van 31 januari 2000 over retailbetalingen in de interne markt⁽²⁾, samen met de resoluties van het Europees Parlement van 26 oktober 2000 over de mededeling van de Commissie en van 4 juli 2001 betreffende de middelen ter begeleiding van de economische actoren bij de overschakeling op de euro, en de verslagen van de Europese Centrale Bank van september 1999 en september 2000 betreffende de verbetering van grensoverschrijdende betalingsdiensten leggen alle de klemtoon op de dringende behoefte aan daadwerkelijke verbeteringen op dit gebied.
- (3) In de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de Regio's en de Europese Centrale Bank van 30 april 2001 over de voorbereidingen voor de invoering van de eurobankbiljetten en -muntstukken⁽³⁾ wordt aangekondigd dat de Commissie gebruik zal maken van alle middelen waarover zij beschikt en alle noodzakelijke maatregelen zal treffen om ervoor te zorgen dat de kosten van grensoverschrijdende transacties op 1 januari 2002 aansluiten bij de kosten van binnenlandse transacties.

(4) Het aantal grensoverschrijdende betalingen neemt gestaag toe naarmate de interne markt wordt voltooid. In deze ruimte zonder grenzen zijn de betalingen nog meer vergemakkelijkt door de invoering van de euro.

(5) Wanneer de kosten van grensoverschrijdende betalingen in euro hoger blijven dan die van binnenlandse betalingen, zal het vertrouwen van de consument en het bedrijfsleven in de euro worden geschaad. Om de werking van de interne markt te vergemakkelijken, dient dus ervoor te worden gezorgd dat de kosten van grensoverschrijdende betalingen in euro op dezelfde wijze worden behandeld als de kosten van betalingen in euro binnen een lidstaat.

(6) Voor grensoverschrijdende betalingen in euro tot een bedrag van 50 000 EUR die elektronisch kunnen worden uitgevoerd, moet vanaf 1 januari 2002 het beginsel van gelijke kosten worden toegepast. Om de totstandbrenging van de vereiste infrastructuur en voorwaarden mogelijk te maken, dient tot 1 januari 2003 een overgangperiode te gelden voor grensoverschrijdende overmakingen en cheques.

(7) Om de klant in staat te stellen de kosten van een grensoverschrijdende betaling te beoordelen, dient hij te worden ingelicht over de kosten en alle wijzigingen daarvan. Hetzelfde geldt wanneer een andere valuta dan de euro bij een grensoverschrijdende betaling in euro wordt gebruikt.

(8) Ook zijn verbeteringen nodig om de uitvoering van grensoverschrijdende betalingen door de betalingsinstellingen te vergemakkelijken. In dit verband moet normalisering worden gestimuleerd, met name wat betreft het gebruik van het internationale bankrekeningnummer (IBAN) en de bankidentificatiecode (BIC) die noodzakelijk zijn voor de automatische verwerking van grensoverschrijdende overmakingen. Het algemene gebruik van deze codes is van wezenlijk belang. Bovendien moeten andere maatregelen die bijkomende kosten meebrengen, worden afgeschaft om de kosten van grensoverschrijdende betalingen voor de klanten te verlagen,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voorwerp en werkingsfeer

In deze verordening zijn regels neergelegd betreffende grensoverschrijdende betalingen in euro om ervoor te zorgen dat de kosten van deze betalingen dezelfde zijn als die van betalingen in euro waarbij de grenzen niet worden overschreden.

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 25.

⁽²⁾ COM(2000) 36 definitief.

⁽³⁾ COM(2001) 190 definitief.

Deze verordening is van toepassing op grensoverschrijdende betalingen in euro binnen de Gemeenschap tot een bedrag van 50 000 EUR.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „grensoverschrijdende betaling”,
- i) „grensoverschrijdende overmaking”, een transactie op initiatief van een opdrachtgever via een instelling of een bijkantoor van een instelling in een lidstaat, ten einde in een instelling of een bijkantoor van een instelling in een andere lidstaat een geldbedrag aan een begunstigde ter beschikking te stellen; de opdrachtgever en de begunstigde kunnen een en dezelfde persoon zijn,
- ii) „grensoverschrijdende elektronische betalingstransactie”,
- een overmaking van geldmiddelen door middel van een elektronisch betaalinstrument, andere dan die welke door instellingen worden opgedragen en uitgevoerd,
 - een opneming van contanten met behulp van een elektronisch betaalinstrument en het op- en ontladen van een elektronisch-geldinstrument bij een geldautomaat of een automatisch loket in de bedrijfsgebouwen van de uitgever of van een instelling die contractueel gehouden is het betaalinstrument te aanvaarden;
- iii) „grensoverschrijdende cheque”, een cheque zoals gedefinieerd in het Verdrag van Genève van 19 maart 1931 houdende eenvormige wetten inzake cheques, welke wordt gebruikt voor grensoverschrijdende transacties binnen de Gemeenschap;
- b) „elektronisch betaalinstrument”, een betaalinstrument met toegang op afstand en een elektronisch-geldinstrument waarmee de houder één of meer elektronische betalingsverrichtingen kan uitvoeren;
- c) „betalingsinstrument met toegang op afstand”, een instrument waarmee een houder toegang kan krijgen tot geldmiddelen die zich op zijn rekening bij een instelling bevinden, waarbij een betaling aan een begunstigde wordt toegestaan en waarvoor gewoonlijk een persoonlijk identificatienummer en/of een ander soortgelijk bewijs van identiteit nodig is. Hieronder vallen met name betaalkaarten (krediet-, debet-, uitgestelde debiterings- of bankkaarten) en kaarten met een toepassing voor telefonisch en thuisbankieren;
- d) „elektronisch-geldinstrument”, een oplaadbaar betaalinstrument, zijnde een kaart waarop waarde is opgeslagen of een computergeheugen, waarop waarde-eenheden elektronisch worden opgeslagen;
- e) „instelling”, elke natuurlijke of rechtspersoon die als beroepsactiviteit grensoverschrijdende betalingen verricht;

- f) „kosten”, alle kosten die een instelling voor een grensoverschrijdende betalingsverrichting aanrekent, uitgezonderd die om een wisseltransactie te dekken.

Artikel 3

Kosten van grensoverschrijdende betalingen

1. Met ingang van 1 januari 2002 zijn de kosten die een instelling voor grensoverschrijdende elektronische betalingstransacties in euro tot een bedrag van 50 000 EUR aanrekent dezelfde als de kosten welke dezelfde instelling voor dergelijke betalingen aanrekent binnen de lidstaat waar het kantoor van die instelling dat de grensoverschrijdende elektronische betaling uitvoert gevestigd is.
2. Uiterlijk met ingang van 1 januari 2003 zijn de kosten die een instelling voor grensoverschrijdende overmakingen en grensoverschrijdende cheques in euro tot een bedrag van 50 000 EUR aanrekent dezelfde als de kosten welke dezelfde instelling aanrekent voor overmakingen en cheques binnen de lidstaat waar het kantoor van die instelling dat de grensoverschrijdende overmaking of grensoverschrijdende cheque verwerkt gevestigd is.

Artikel 4

Doorzichtigheid van de kosten

1. Een instelling verstrekt haar klanten vooraf, in bevattelijke vorm, schriftelijk of eventueel langs elektronische weg, inlichtingen over de kosten van grensoverschrijdende betalingen en betalingen binnen de lidstaat waar haar kantoor gevestigd is.
2. Alle wijzigingen van deze kosten worden op dezelfde wijze als vermeld in lid 1 vóór de datum van toepassing medegedeeld.
3. Wanneer een instelling kosten aanrekent voor wisselverrichtingen tussen de euro en andere valuta's, verstrekt zij haar klanten:
 - a) vooraf inlichtingen over de wisselkosten die zij voornemens is aan te rekenen, en
 - b) precieze inlichtingen over de wisselkosten die zijn aangerekend.

Artikel 5

Maatregelen ter vergemakkelijking van grensoverschrijdende betalingen

1. Een instelling deelt een klant op diens verzoek diens internationale bankrekeningnummer (IBAN) en het bankidentificatiecode (BIC) van de instelling mede.
2. De klant verstrekt de instelling op haar verzoek voor de uitvoering van een grensoverschrijdende overmaking het IBAN van de begunstigde en de BIC van de instelling van de begunstigde.
3. De instelling vermeldt op de rekeningoverzichten van elke klant diens IBAN en de BIC van de instelling.

4. Een leverancier die voornemens is goederen en diensten aan klanten binnen de Gemeenschap grensoverschrijdend te verkopen, deelt zijn IBAN en de BIC van zijn instelling mede.

Artikel 6

Verplichtingen van de lidstaten

1. De lidstaten schaffen uiterlijk op 1 januari 2002 alle nationale meldingsverplichtingen voor grensoverschrijdende betalingen tot een bedrag van 12 500 EUR voor de opstelling van de betalingsbalansstatistiek af. Op 1 januari 2004 wordt dit bedrag opgetrokken tot 50 000 EUR.

2. De lidstaten schaffen uiterlijk op 1 januari 2002 alle nationale verplichtingen af ten aanzien van de minimuminfor-

matie betreffende de gegevens van de begunstigde die aan de automatisering van de uitvoering van de betaling in de weg staan.

Artikel 7

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.
